

156

8-53.7.

Arm.	Pres.	C.	N
189	LLL	5	3.

Loo Pare Llap y lo hermano Potija

Pieza bilingüe en un acto

original de

D^{no} Rosendo Moas

D^{no} José Noobreno

1800 1801 1802

1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810 1811 1812

Personas

Q Pepe, Capitan del ejercito Nacional
Pedro, labrador, padre de
Yeresa

El padre Loupo

El Hermano Botija

Juan, faccioso.

Soldados nacionales }

Facciosos }

Un niño...



La accion se supone en las cercanias
de Berga, en casa de Pedro y en un
bosque inmediato.



1701

El Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios
y Sr. D. Juan de los Rios

—

Los señores de este
de este, en caso de
resque inmediato.

—

3

Casa Blanca.

l
Oscena 1^a
Pere y Teresa.

Pere: Cuita noya, deseguida
ves a fardella als llansols,
y la demés roba blanca;
no t'escuidaràs tamboch
de fe un farsell d'aquell fil
de estopa blanca, y de tot
lo restán, com roba meva
la teva y la del ricot
an faras un altra fardo.
Loas gallinas, ardiots,

anechs y demes viram.

tot portau a can Llaumot.

Ter. Loue farem de la basella?

Pere. No m' amohinis que tot
s' arreglarà; que mes falta?...

Moatalasos, bancs y pots
caras, cuadros y cadiras.

un botall de vi del bo.

al pernil, las llançonisas...

No os descuideu sobre tot
d'encarregá a la xarrika

que no falti menja l'gos.

No crech que hi haja res mes?

Ter. No para no; a mi tampoch
m' recorda.....

Pere. A Barcelona

4

abuy mateix, anem tots,
no vull viure d'aqueix modo,
no vull que aquets carlinots
m' matin d'un susto un dia
o d'una bala,.... jot toch...
no, anemsen a la oca
que alli ab dine s' troba tot,
Ey! cuan vinga la xarrica
m' faras pensa m' al gos.

Pere. Portem salam; pobra bestia!

s' aïonorarà aqui tot sol.

Pere. No m' vingas ab mes despesas:
nosaltres tres ja som prou.

Ademis a Barcelona

de que ns servirà l' gosot?

No mes que de ferros nosa.

Ter. Pare miri i qu'es alló
qu'es veu sota d'aquells pins
del camí de can Bisoch?...
semblan soldats que no ho veu
alla baix.....

Ter. Oy, tens rahó!
semblan soldats d'Isabel

Ter. Ay Pare!

Pere. No tingas por;
que aquestos ja son dels nostres

Ter. Sembla que n'venen mol pocs.

Pere. Deu ese alguna guerrilla.

Ter. Ay Pare?...

Pere. Lue hi ha de bo?...

Ter. Don Pepe es l'comandan
Moiris ab l'mocadó.

ja ns fa señas.

Per. Diantra d' homa.

No deyan que habia mort
a la entrada de Solsona?

Ter. Aixis ho deyan, pero
ja veu, de que se mentida

Per. Posa la payella al foch
y couls cualsevol cosa (s' en va Teresa)
perque esmorsi. Peste t' tock!
al diable del don Pepe
ja m' creya que ja era mort.

Escena 2^a

Per. D. Pepe y soldados

Pepe. Que tal, patron como va?

Siempre el mismo, no es asi?

La esposa buena estará,
se supone? Y Teresita?...

Pere= Tots de salut reventam
I vostè?

Pepe= Yo siempre bueno
Mouchachos, a descansar
y comer alguna cosa
Pues volvemos a marchar
al instante,

Pere= Doncs miñons
aneu dintre que os dara
la dona alguna coseta
per mata' l'cuch... L'esmorsá
per Don Pepe que no é cou?
no sens que torna a marchá

Pepe= I al instante.

Pere: I al instanta

ho sens? sortimine abiat

Anem don Pepa alla dins

Pepe: Antes tengo a V. que hablar

un asunto muy grave

Pere: No val mes tot esmorsan?

Pepe: No señor, porque urge mucho

Pere: Donchs si urge mucho... verà

tancarem aquesta porta

que axi nons escoltaràn

que sempre hi ha curiosos

Anem vaigis explicar.

Pepe: Voy a confiarle a V.

un secreto...

Pere: Que será?

Pepe: Importante, confiando

en que de V. no saldrá

Pepe: Aquest pit es un sacorari;
já pot queda' descansat,
que tot lo que vostè am diga,
dins d'ell quedará tancaat

Pepe: Pues señor, esta mañana
me ha venido a despertar
el asistente, diciendo
"Don Pepe?.. Mi capitán?
aquí tiene V. una carta
que ha traído un garrafan
diciendo que es muy urgente."
Y como buen militar
echando votos a estayo
dejo la coma

Pepe: Caram!

4
7
Debia se una deshora
que voste estigues cremat?

Pepe: A las tres, o tres y media
la carta ora de Don Juan
mi amigo que V. conoce,
y en ella cuenta me da
de una accion que tuvieron
antes de ayer con Tristany
en que este quedo vencido;
y añade.... V... es liberal
patron.... y fio en V....

Pere: Ya ho he dit... tiri endevant

Pepe: "Por una casualidad, ha caido
entre mis manos un espia que
traia una carta dirigida a un
tal Juan Llusia, de Fray Lupo.

Los parverench, avisandole que en la mañana de hoy se reuna con él con la fuerza que haya podido pintar en casa de Pedro Espina..."

^Pere: ¿Ou! aixó es à casa meva!...

^Pepe: Dejeme V. acabar

"Para pasar de allí à Berod en donde se hallan ya otros de su orden, posesionados del convento".
La carta no dice mas, pero como es presumible, abrán mediado entre los dos otras relaciones, así he dispuesto dar curso à la carta y avisarte para los fines convenientes; que en dicha hora te halles ya oculto en la citada casa à fin de sorprender à los

malvados que yo quedaré a la
mira y me tendrás pronto a
ausiliarte en caso necesario. Soy
tuyo, etc.

Con que, patron ya ve V...

Pere= Ha vist canalla semblant!

Comprometem de aqueix modo
Venirsen a conspira

y juntarse a casa meva!

Pepe= Patró hemmos de pensar

en que la hora se pasa

y es preciso calcular

como sorprender podremos

a esa canalla infernal

Pedro, que es lo que V. piensa?

Pere= Primé tractem d'esmorsa

y advertirem a la noya
y a la dona no s' veritat?

Pepe= Como V. quiera.

Pere= Per que

si arribaban a dora
la trama qu'estem urdin
nos podrian aguantar.

Encara.... pero son donas
y no ns n' habem de fia
que sempre als fa mal la llengua
Anem, don Pepe a esmorsar,

Pepe= Como V. guste patron

Pere= Si si lo primé s' menja
qu'el ventre porta las camas

Pepe= Pero no hemos de olvidar

Pere= Aixó corra de mon compte.

5 9
ja pot quedá descansát (s'en van)

Bosque corto.

Escena 3^a

Fray Lupo, Hermano Botija
con alforja y un niño con un atillo.

Lupo = Venos, hermano, camini.

Bot = Camini am, l'alforja al coll

Lupo = Prenguiu per la mort de Deu

Bot = Lu'es pensa voste' que son
de fusta las mevas camas?

no seño; de carn y os.

Quatra horas que caminem,

(es di.) que camino jo,
pues vosté de tant en tant,
ab la bona proporsió
del trajiné que venia
pujaba a' caball un poch
Pero jo.....

Lupo: Be que vol di?

Bot: Res, pare nostre, pero...

la pedrada al cap d'un altre...

Lupo: No es mes qu'un murmurado,
descarát impertinent,

mal content y regañós

Bot: Doncs miri...

Lupo: Calli la boca

si murmurá am un recó

cuan jo parlo deu callá;

10

Servesquili de l'isó.

Bote = (Si no hagues nascut jo llech-
ara no m' diria ajó.)

Lupo = Digas, noy, es lluiñ encara
la masia?

Piño = No seño

Es la casa d' allà baix

desota d'aquell tiro

No la veu?

Lupo = Si: ja la veitg

Piño = Es a un tiro de mandró

Lupo = Que mira? que mira? bestia (a Piño)

Doncas, mira, noy si vols

ten pots torna a casa teva

ja que la casa es tan prop.

Prenguili l' farsell, hermano.

Boti: (Moes càrrega... això es això.)

Lupo: No murmuri... y abiat donqui una estampeta l'roy. per lo treball que s'ha pres

Boti: Una estampa!

Lupo: Si seño

Boti: Una estampa!

Lupo: No m' repliqui... heu vist semblant burinot!

Porti luego la estampa.

Mira, vina, acostat roy aqui tens una estampeta de San Fransesch gloriós. dientli sols un pare nostre guañarás un milió de indulgencias, conseedidas

6

11

pe'l San Pare; sobre tot
ves a missa cada dia
y sigas d'ell ben devot,
qu'ell sempre t'ajudarà.
Dona recados a tots
als de casa teua, y digas
a ta mare, que en lo cor
tindrè grabats, fins que mori
ls grans e immensos favors
que m'ha fet y que present
en las mias oracions
la tindrè. Anem, a Deu:

Niño =

Hermano pasiko be;
estiga bõ pare Lolop (s'en va)

Boti = Anem; a Deu, noy.

l
Oscena 4^a
Lupo y Botija

Lupo = Doncs es a' di
que vosté impruden ab tot
cuant jo mano m'contradeix
siga dret, ó siga tort?

Lei dich que doni una estampa
a n'aqueix pobre ricot
que nis ha guiat fins aqui,
y sofocat me respon;
una estampa! una estampeta!

Boti = Si vol que li diga . . . jo
la veritat, me dolia,
perque vindrá ocasió

que pot ser que ns' fassian falta

Lupo: Pero, per que? tros de sock

Boti: Per cuan entrarem a Berga
que alli ns' valdrán a pes d'or,
entre aquestos que defensen
la fe' y la inquisissió.

Lupo: Homa, homa... y que ignorant
Vuste' encara creu aixó?
Vuste' s' creu que ls que hi ha a Berga
y en fi p' el prinsipat tot,
son gent de sans ni estampetas?
Pues no señó, no señó;
son gent de ripium rapiauna
son gent que tan sols al nom
de cristians tenen,

Boti: Carambas!

Ara surtim am aixó?

No diuen ells que defensen
la fe' y la religió?

Lupo: Hermano, vusté es molt llech

Boti: Sa ho se pare, per axó
en ma vida he cantat missa

Lupo: Vusté s' creu... (pero no es sol
y aixó es lo que nis ha valout
y ans val an al dia molt.)

que per que la fe' proclaman,
es la fe' y la religió

al blanch de las sevas miras?

Pues no seño, no es axó

Axó no es mes q' un pretest
per alusina milló

la clase baixa dels pobles.

7

13

Als realistas de cor
no son ignorants y tontos
com los soposa tot hom;
no son gens preocupats
caramba, bala que ls toch!
Sa coneixen que nosaltres
hem estat, serém y som
perjudicials e inútils
a tot regne o nació
que s'pressy de ilustrada
Pero, no veu com son tots
vagamundos y visiosos
avesats a que tothom
obediencia ls rendesca,
per quedarse amos del mon
s'cubreixan ab lo vel

de la fe y la religió
Perque s' pensa que nosaltres
protegim ab tal ardor
a Carlos quint que Deu guardi,
y ell a nosaltres tots?

Pera que nis nesesitem
mutuament; y ni ell pot
ja may se rey sense frares
ni als frares podrian tampoch
veure estabberta sense ell
la santa inquisició
per venja tantas injurias
com aquets lliberalots
nos han fet, cremán combens,
y obligans, com malfactors
a correr per las montañas

fets uns miseros estrops.

Un rey d'espota, absolut
empenat fins dal del coll,
vil, venjatiu e inhumà.

y per ultim orgullós,
es l'que nis convé a nosaltres

Be que demà l'poble tot,
per rey d'España l'aclaman

y puja al trono glorios
ahont tans reys esclaus nostres,
ha veneriat tot lo mon

Lui paga ls deutes contrets
per posarlo en aqueix lloch?

qui paga l'atrias del regne?

qui treurà tans milions?

Al erari no hi ha un cuarto,

lo popble arriuina tot
la noblesa esta empenada
lo comers tampoch no pot;
y aquell que podria ferho,
per se lliberal no vol.

Ningú, ningú sino ls frares
podrà pagar tot això,
y perque l' desempenem,
que drets y que exemptions,
que privilegis y fueros,
ns tindrà que dar... Senó!

y si no paguem lo seu deute
a lo rey de la nasio
ns l' fem nostre vasall.

Bot. Ara ja ho entenck però
y la consiensa pare?

8

15

Lupo: Hooma deixis de rahons;
la consiensa està hermano
en ser respectat del mon
siga de grat o per forsa

Bot: Sa m' convenen sas rahons
pero.....

Lupo: Vuste' es un asa,
y perdoni l' expresio
perque m' fa surti de test
Sa habem enrahonat prou
trequis de la alforja ls habits
y detras de aquell turó
que hi ha mes prop de la casa
enems a vesti, que un hom
fara un poch mes de respecte
a tots aquets pagesots,

Boti: I si antes d'entrà a Berga
topem

Lupo: Ba.... menos rahons
fasi lo que jo li mano,

Boti: que, no se lo que m' fas jo
ver venir me ab advertensias?..

Lupo: O jo m' engaño o te pó.....

Boti: Finch pó, dich la veritat,
perque aquets lliberalots
arrelan mes que l'agram
per tot ni ha un formigó

Lupo: Deixis de ximpleras, home,
y fasi l'que mano jo. (se'n van)

Casa Blanca

l
Oscena 5^a

Q. Pepe. Teresa y Pere mirando al foro

Pepe= Con que, entenderme no quieres?

Pere= Loue si jo l'entenck?... oh prou;
pero no li vull respondrer
perque m'fa compasió.

Pepe= Con que, en fin te has empeñado
que muera yo a tu rigor?

Pere= Per vida del nen salát
y que impasient estich jo;
fins que vinga esta canalla.
per mi ja no hi ha repos.
Am un home lliberal
ferlo servi de... jot tock!
de ràbia estich que no hi veitx

Terre= Y que li diré ara jo?

Pere= Contestame, mona mia!

Terre= Prenda amada del meu cor (Nomada dolé)

Pere= Con que, creerme no quieres?

Dudas que mi corazon
en abrasadora llama
se consume

Terre= Am fa' pó

Tant solament d'escoltarlo

Jesus! llamas dintre l'cor

y com ho pot resistir?

Valgam l'gos de San Roch

Pere= Que tardan aquesta gent!

I quina confusió

y a sa haber, cuant ells s'adonin

que estan enrotllats del tot.

Ja m' sembla que estich veient
com buscan tots un recó
per evitar nostra furia

Ter: És militar espanyol
y l' fa tremola' una dona?
Diguim; no li fan mes pó
los carlins?

Pepe: Ay Teresita!...

Ter: No és acalori, senó,
que si Doña Eularia ho sap
creguim, ls donarà bou

Pepe: Don Pepa, ja son aqui
no veu? .. a' sota del pon
de la riera allà baix

Pepe: Si, ya lo veo

Pepe: Anem, doncs,

amagarse desequida
no desvaratem l'joch

Pepo: Voy corriendo (s'en va)

Pere: Tu ab ta mare ...

y cuidado!... fins que jo

ter- Contench no s'expliqui mes (s'en va)

Pere: Ja be de Berga l'refors;
dos frares y l'un ja vell
y l'altre un tonto llegöt.

l Oscena 6^a

Pere. P Lupo y H Botija de fraile

Lupo: Ave Maria purissima?

Pere: Loui y ha? qui truca? que vol?

Lupo: No es aqui a can Pere Espina?

Pere: Aqui mateix si seño.

Lupo: Vos voleu pendrer la pena
de di al amo...

Pere: Aqueix so jo

Lupo: És voste? ... Home, perdoni
Moiris, jo so l' Pare Llop

Pere: (Ja n' fa la cara)

Lupo: El mateix

que va veni a' fe l' sermo'
de Santa Peosa benedita

l'añy diset ó l'añy dirou
No se m' puch equivocá

pero no... si axó es axó.

Que no m' coneix?

Pere: No formal.

Lupo: No illo' memoria tinch jo

que voste... Home i recorda

que m' l' hereu den Rosegò
la dona y fillas del mestre,
las nebodas del rectò
y la viuda d'en Garrofa
vam anà a menja carcols
y cabrit ab alidi,
jo no se an a quina font.
y que estan alli fen broma
ans ba culli un ruxat fort?

Pere: Y que vostè ab la viudeta
as ba perdre dintre l'bosch
per tornà per la drasera?
prou que men recordo prou

Lupo: El mateix

Pere: Pobre miñona,

may mes ha fet res de bo

10
19
Deixis d'aquell gran chubasco
que va tomà..... no es axò?

Lupo- Era per matà una pedra
Pobreta! Donchs miris, jo
contant que vostè, es lleal
y que te cor religiós,
hi pensat venirlo a veurer
ara que la ocasió
ha vingut de pasá a Berga,
ahont la religió
ja comensa a rebrotá,
ahon l'exersit gloriós
de nostre rey Carlos quint
victoriós y vencedó
ha fixat lo seu quartel

Pere- Noil gracias.... li estimo molt?

Polent pendre alguna cosa?

ab franquesa

Lupo: No seño

Pere: No fasin cap compliment

Lupo: No seño, li agrahim molt

Permetis sols esperar

Per aqui m'algun recó

a' ls qu'han de veni a' buscarnos.

Pere: Vol calla! m'algun recó!

Pugisen a' n'el meu quarto

que sempre estarán milló

que aqui l'entrada

Lupo: Moes home

Pere: Fasi lo que li dich jo

Pate: Ay pare nostre!

Lupo: Lue hi ha?

20

Boti: No veu sota aquell turó
gent que venen dret aquí
am escopetas al coll?

Lupo: Serán ls nostres, ni mplet

Pere: (Ja s'acosta la ocasió.)

Boti: Que vol que li diga, Pare,
aquesta gent m'fan pó.

Lupo: És mes peruch qu'una rata
tot li fa sensasió;
no s'mou la cua d'un asa
que vostè no tinga pó.

Pere: I com es qu'es tan peruch?

Boti: Jo li direi, tinch raho'
de serho, porque m'han dit
que mana Nostre Seno,
que habem d'allargá la vida

tant com puquem, y veu jo

Lupo: Ja ho he dit qui erian dels nostres

Bot: De veras?

Lupo: Ho veu ninot?

Per: (Ja sens va acostan la festa)

Bot: Carambás y son molt poch

Lupo: Molt poch!... y cuans ne volia?

que n' volia un milio?

Bot: No tants, pero jo mi pensaba...

Escena 7^a

Dichos... Juan y facciosos

Juan: Oh! Deu lo quart, Pare Llop

Lupo: Que tal, Juan, com ho pasas?

Juan: Molt be. Pare... Voste' bo?

Y l' hermano?

Boti: Sempre ouapo

Lupo: Pero carregat de pó.

Bot: (Sempre li fa mal la llengua)

Juan: Bon negosi a fe de mon!

Te pó y ve a segui la guerra?

Bon soldat!

Lupo: Sa tens rahó

Será un soldat de papé

Boti: Pues no ho sere. no señó

Lupo: Sa ho veurem

Boti: Si, ja ho veurá;

anco' ja li abono jo.

Lupo: No perdem l' temps Joan

escolta en aquest recó

Digas no t sembla prudent

que ls airegués un sermó

antes de surti d'aquí?

Ju: Caram! ... jo u crech ... si seño
y si acas pot barrejar
una mica d'llautó,

als farà molt mes afecte

Lupo: Si no l'entendran

Juan: Milló

an aró habem de tirar

que no ns entengam: jot tock!

per se frare es un gran asa,

y perdoni l'expresió

Lupo: Com un no sap ls costums

que teniu... pero milló,

ja sentirás com m'esplico

Festlos afileará tots

Juan: Vamos, arrengleus aquí

tots de un à un minçons

Bot: I yo ahont me poso, Pare?

Lupo: A la fila

Pere: (Ara be l'bo.)

Bot: A la fila!

Lupo: Si á la fila

Bot: Doncas es dir que jo só
soldat?

Lupo: I pues que í pensaba?

Que ser general ~~tabal~~?

Bot: No seño, pero m' pensaba
capità; y encara aró
tirant per lo cap mes baix

Lupo: Si vol vostre aquets honors
y que l' respectin per tal
prime' guañils

Bot: Be... Però...

¿ perdoni la pregunta,
¿ també la indiscreció,
Voste; Pare, que serà?

Pere: (No es gens tontu aquet llegöt)

Lupo: Vaya, home... que seré?
comandant de divisió

Bot: ¿ ahont ha guñat l'grau?

Lupo: No ni tinch de da' rahó

Pere: (Resposta de peu de banck.)

Lupo: Voste s' masa curios,

hermano, yo no vey

a la meba divisió

gent que vulga averigüa
si fas dret, o si fas tort

Bot: Doncs miri, parla molt be,

12 23
y aixis sens dilasio
cap a casa mon germá
falta gent

Lupo: Com es axó?

Bot: Ay Pare! si en lloch d'entrá
en ls vint anys religios
hagues seguit la carrera
militar; seria jo
o tinent o capitá
y ara graduasio
de soldat ras m'ofereisc
cuant atropellát del tot
de se' criat de combat
casi be ja inutil so
per corria per las montañas
y portá l'fusell al coll

Lupo: Doncs home, vostè s' pensaba?

Bot: Jo m' pensaba que tots dos,
sent en los serveis iguals,
de aqueixa divisió
n' s' partiriam l' mando.

Pere: (Moira l' llech si es traidorot,

Lupo: Galli llengua d' escorpi,
animal, escandalós

Vostè en serveis a mi igual?

Que ha fet? que ha fet, tros de soch
per volerse compara

ab un home com so jo?
que he dit missa cada dia,

que ja he predicat per tot,
que he fet en varios pobllets
dotse o tretse missions,

divuit novenaris d'animas,
 y sense ponderasió
 mes de doscentas novenas,
 y per últim l' sermó
 nomenat del cabaset.

He escrit luego mes jo
 que escrigué Sⁿ Agustí
 Sⁿ Tomás y Sⁿ Ambros.

Bot: I be ara fins aquí,
 que vol di vosté ab axó?

Lupo: Püll dir que no som iguals

Pee: (Escoltem, que ara be l'bo.)

Bot: Si que o' som y mi confirmo
 Si vosté a fet tot axó.
 jo he captat per mantenirlo,
 rebent rosadas y sols.

à vostre' y an 'ls dernés
Si no hagues jo cabat l'hort,
may hauria menjat naps,
escarola, broquil, cols,
apit, rabas, narabias
tomacats y bons pebrots,
Vostre' no s' pot pas nega',
per forsa ha treballat molt;
es di per guañá pesetas,
pero jo pe l' convent tot
I despues de las fatigas
à descansa' anaba un poch
"Hermano vesteirís luego
que anirem á doná un vol"
I el vol, era ana depresa
fins allá ... mitx carré nou

esperat a' la antesala
 diverteinte alla tot sol,
 perque 'l pare mestre te
 que arregla' un asunto oros
 ab la señora y luego
 cuan ja tip d'aigua d'arros,
 de raculata y melindros,
 y de

Lupo: Decerns de rakons;
 jo l' destino a' ser soldat

Pot: Tinga de mi compasio;
 fasim a' lo meros cabo

Lupo: Voste' es molt perfidiós.
 Jo no se com no l' fusello!

Pot: Pero perque, que hi fet jo?

Lupo: Lue m' lo seu narra' cap d'asa,

m'ha fet obvida l'sermó
Pero ja l' farem demà
Luce hi dius, Juan?

Juan: Si señó

Lupo: Ara lo que mes convé
es anà sens dilasió
a unirnos al gran exercit
de nostre rey y señó
Don Carlos quint, que Deu guarde
triunfant y victorios
I vos, Pere qu' heu sigut
en tal manera ditxos,
acullint en vostre casa
aquets valents defensors
de la fe l'alta y el tronó,
ja tindreu la galardó

tant luego com triunfem
 del partit sediciós
 Miñons, anem desequida,
 y vos bon Pere a' Dios,
 pero antes de marchá
 miñons crideu ab mi tots...

Acte
 Escena 8^a

Dichos D. Pepe, y soldados circun-
den a los facciosos y les obligan a rendirse.

Pepe = Viva la reina Isabel,
 viva la constitucion
 y la libertad de España

Lupo = Som perduts

Juan = Fugim!...

Bot = Ahont!.....

Pepe= Infames, canalla vil!
que en vuestro pecho feroz
se abriquen tales maldades!
si manda acaso este Dios?
Os manda asolar la patria
y el esterminio... que horror!
sembrar en sus habitantes,
tan solo por la ambicion
y el egoismo insensato!

Pere= Be, re, lligueu los miñons,
y deixis ara de arengas (lo acon)

Boti= Tinga pietat, señó! (de rodillas)
yo u' era no mes per forsa

Pere= Com per forsa, embustaron!...

Boti= Si señó, que no u' ha vist?
jo me anaba, però....

104 27
Pere = Embustero ten anabas
per la teva ambició,
y aixís no hi ha pietat
segueix dels altres la sort.

Boti = No hauré arriancat un bon nap,
no arribá a' ser facciós.....

Pero digui que hans farán...

Pere = Res... en sustansia mol poch
li tirarán cuatra balas.

Boti = Ay Deu meu compasió

Pepe = Infames canalla vil,
monstruos de la iniquidad!
Ja acabarán vuestras tramas.
Ja os veis rendidos y presos.
Por los mismos que ahora poco
jurabais exterminar.

Yo soy los motores
del cúmulo de desgracias
que nos afligen, temed
si el necio se desengaña,
porque el mismo clavará
en vuestras fieras entrañas
el sanguinario puñal
que le dió vuestra venganza
Y a pesar de las intrigas
que vuestras maldades fraguan
quedará República Federal
y será libre la España.

Fin

14899001/